Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1904. Wydano i rozesłano dnia 30. grudnia 1904. **Część XVIII.**

Nr. 123.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z 19. listopada 1904 L. 108.463, w przedmiocie 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w Sokalu.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. na mocy § 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Sokala na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina na lat pięć, począwszy od roku 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 124.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 2. grudnia 1904 L. 168.955, tyczące się ustanowienia stacyi kolejowej Stary-Sambor stałą stacyą dla ładowania i wyładowywania zwierząt.

Na podstawie § 10 ustawy z 29. lutego 1880 Dz. p. p. Nr. 35 i rozporządzenia ministeryalnego z 5. stycznia 1895 (Dz. u. p. Nr. 14), c. k. Namiestnictwo po porozumieniu się z c. k. Dyrekcyą kolei państwowych we Lwowie, ustanawia na nowo-utworzonej linii Sambor-Granica koło Sianek sta-

cyę Stary-Sambor stałą stacyą do ładowania i wyładowywania odżuwaczy i świń.

Przy ładowaniu i wyładowywaniu zwierząt na tej stacyi należy przestrzegać postanowień rozporządzenia c. k. Namiestnictwa z 26. listopada 1898 L. 92.582 (Dz. u. kr. Nr. 108).

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w wykonanie z dniem ogłoszenia w „Gazecie Lwowskiej".

Lwów, dnia 2. grudnia 1904.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 125.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 14. listopada 1904 L. 106.958, w przedmiocie przedłużenia gminie w Bukaczowcach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Świerzu na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie w Bukaczowcach, udzielonej uchwałą sejmową, zazatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 6. maja 1899 (Dz. u. kr. Nr. 62), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Świerzu na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Gminie w Bukaczowcach, powiatu Rohatyńskiego, przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od mostu na rzece Świerzu, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem, z zastrzeżeniem, że analogicznie do postanowień zawartych w § 38 ustęp 12 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43, w razie niedopełnienia powyższego warunku, uprawniony będzie Wydział powiatowy do objęcia, za zgodą politycznej władzy powiatowej, przedmiotu omyconego, w bezpośredni zarząd własny na koszt i niebezpieczeństwo gminy.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jako to: od koni, wołów, bujaków, krów i jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny oraz od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tego rodzaju 1 (jeden) h.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty mytniczej.

Mieszkańcy gminy i obszaru dworskiego w Bukaczowcach wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 14. listopada 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 126.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 22. listopada 1904 L. 110.490, dotyczące podwyższenia taksy leczenia w powszechnym szpitalu publicznym w Stanisławowie.

Na podstawie § 9 ustawy z dnia 28. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 47, ustanawia Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem, taksę za leczenie i pielęgnowanie chorych w publicznym szpitalu powszechnym w Sta-

nisławowie dla dorosłych na 1 kor. 20 h, a dla dzieci do lat 7-miu na 60 h dziennie, począwszy od 1. października 1904 roku.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Mieczysław Onyszkiewicz w. r

Nr. 127.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. listopada 1904 L. 111.395, w przedmiocie przedłużenia obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala ponownie na przedłużenie obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach, powiatu Sanockiego, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 14. kwietnia 1894 (Dz. u. kr. Nr. 35), koncesyi do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Obszarowi dworskiemu wspólnie z gminą w Nadolanach, powiatu Sanockiego, przedłuża się ponownie na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych od dwóch mostów na drodze gminnej w Nadolanach w kierunku gościńca rymanowskiego, pod warunkiem utrzymywania przedmiotu omyconego w dobrym stanie i własnym kosztem.

Opłatę myta pobierać należy przy moście krótszym od strony Nowotańca według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego wolnego, od wierzchowca tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego jako to: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów; oraz od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju 2 (dwa) h;

c) od pięciu sztuk bydła pędzonego jako to: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jak również pędzonej sztuki bydła tego rodzaju 2 (dwa) h.

Członkowie gminy i obszaru dworskiego w Nadolanach wolni są od opłaty myta.

Art. II.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 22. listopada 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 128.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. listopada 1904 L. 114.434, w przedmiocie przedłużenia Radzie powiatowej w Żółkwi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów i od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Radzie powiatowej w Żółkwi, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 10. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 45), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów i od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Radzie powiatowej w Żółkwi przedłuża się na dalszych lat pięć prawo do pobierania opłat mytniczych na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów i od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich, pod warunkiem utrzymywania przedmiotów omyconych w dobrym stanie kosztem funduszu powiatowego.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

A) na drodze powiatowej Żółkiew-Krechów:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

B) od mostu powiatowego na rzece Racie w Mostach wielkich:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 8 (ośm) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 2 (dwa) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 25. listopada 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 129.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 25. listopada 1904 L. 114.433, w przedmiocie przedłużenia Wydziałowi powiatowemu w Żółkwi koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Żółkiew-Batiatycze-Kamionka strumiłowa na przeciąg dalszych lat pięciu.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. k. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie Wydziałowi powiatowemu w Żółkwi, udzielonej uchwałą sejmową, zatwierdzoną Najwyższem postanowieniem z dnia 6. maja 1899 (Dz. u. kr. Nr. 62), koncesyi do pobierania opłat mytniczych na drodze gminnej Żółkiew-Batiatycze-Kamionka strumiłowa na dalszy przeciąg lat pięciu, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Na przeciąg dalszych lat pięciu przedłuża się prawo do pobierania myta na drodze gminnej Żółkiew-Batiatycze-Kamionka strumiłowa Wydziałowi powiatowemu w Żółkwi, jako władzy zarządzającej a to na rzecz tej drogi z zastrzeżeniem, że Wydział powiatowy używając środków przewidzianych w §§ 19, 25 i 26 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przy pomocy pobieranego w myśl § 32 tejże ustawy dochodu z powyższego myta, pokrywać będzie wszelkie koszta połączone z utrzymaniem omyconej drogi w dobrym stanie.

Na wypadek zaniedbania przez Wydział powiatowy utrzymywanej drogi, zastrzega sobie Wydział krajowy wydanie stosownych zarządzeń wskazanych w § 35 ust. 2 i 3 wyżej powołanej ustawy drogowej.

Opłatę myta pobierać należy według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) h;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) h;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) h.

Art. II.

Konie, woły, krowy, muły, osły, należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości mytniczej.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od wszelkiej opłaty mytniczej.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże.

We Lwowie, dnia 25. listopada 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 130.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 19. listopada 1904 L. 107.453, w przedmiocie przedłużenia gminie miasta Nowego Sącza koncesyi do pobierania myta kopytkowego na przeciąg dalszych lat trzech.

Na mocy § 9 ustawy z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, zezwala na przedłużenie gminie miasta Nowego Sącza udzielonej ustawą z dnia 29. grudnia 1901 Dz. u. kr. Nr. 3, z roku 1902, koncesyi do pobierania myta kopytkowego na dalszy przeciąg lat trzech, pod warunkami dotąd obowiązującymi, mianowicie:

Art. I.

Dla ulżenia ciężaru utrzymywania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, przedłuża się gminie miasta Nowego Sącza na przeciąg dalszych lat trzech prawo do pobierania myta kopytkowego, pod warunkami zawartymi w ustawie z dnia 29. grudnia 1901 Dz. u. kr. Nr. 3, z r. 1902.

Art. II.

Gmina miasta Nowego Sącza pobierać ma myto kopytkowe na następujących sześciu do miasta prowadzących drogach w miejscu, gdzie wchodzą w obręb miasta:

1. na drodze do Chełmca, przed mostem żelaznym na Dunajcu;
2. na drodze krajowej Tarnowsko-Sandeckiej, przed mostem Przetakowskim;
3. na drodze państwowej od strony gminy Załubińcze wiodącej do Grybowa;
4. na drodze powiatowej, wiodącej z Nowego Sącza do Krynicy;
5. na drodze krajowej Tarnowsko-Niedzieckiej, wiodącej do Starego Sącza;
6. na drodze bocznej wiodącej do Gorzkowa, obok cmentarza chrześciańskiego.

Art. III.

Opłatę myta kopytkowego pobierać należy raz tylko przy wstępie do miasta, a to według następującego wymiaru:

1. od konia, muła lub osła w zaprzęgu 6 (sześć) h;
2. od każdej sztuki bydła rogatego w zaprzęgu 4 (cztery) h;
3. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od konia wierzchowego, od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego tudzież od bydła drobnego 2 (dwa) h.

Konie, woły, krowy, muły, osły należą do bydła ciężkiego, zaś cielęta, źrebięta, owce, kozy i świnie do drobnego.

Od bydła niesionego, lub wiezionego wozem nie opłaca się żadnej należytości.

Zwierzęta, które ssą i przy matkach idą, są wolne od opłaty myta kopytkowego.

Art. IV.

Przy poborze myta kopytkowego mają być zachowane ogólne przepisy o uwolnieniu od opłat mytniczych, lub o zniżeniu takowych.

Art. V.

Dochód z myta kopytkowego nie może być obrócony na żaden inny cel, jak tylko na brukowanie lub szutrowanie ulic, placów i dróg miejskich i na zakładanie lub utrzymywanie na nich ścieków, kanałów i mostów.

Art. VI.

Zużycie dochodu z myta kopytkowego na opędzenie kosztów utrzymania ulic, placów i dróg miejskich, nie uwalnia miasta od obowiązku utrzymywania takowych wogóle i w dobrym stanie i używania na ten cel prestacyj mieszkańców miasta według postanowień ustawy drogowej.

Art. VII.

Każdego roku przedłoży gmina pobierająca myto kopytkowe przed rozpoczęciem roku budżetowego Wydziałowi powiatowemu preliminarz tych robót, które zamierza w tym roku wykonać i pokryć prawdopodobnie spodziewanym dochodem z myta kopytkowego podług postanowień powyższego artykułu VI.

Art. VIII.

Najpóźniej w cztery tygodnie po upływie każdego roku budżetowego wykaże gmina pobierająca myto kopytkowe Wydziałowi powiatowemu, czyli i o ile preliminowane na ten rok roboty z funduszu poboru myta kopytkowego, oraz z innych zasobów ustawą drogową i regulaminem drogowym wskazanych, uskutecznione zostały i czy cały dochód, który z tych źródeł wpłynął do miejscowego funduszu dróg gminnych, był na powyższe roboty obrócony i wyczerpany.

Art. IX.

Kontrolę nad robotami około utrzymania w dobrym stanie ulic, placów i dróg miejskich, pokrywanemi z funduszu poboru myta kopytkowego wykonuje Wydział powiatowy, a względnie Wydział krajowy w myśl § 35 ustawy drogowej z dnia 5. lipca 1897 (Dz. u. kr. Nr. 43), przyczem służy mu prawo przedsięwzięcia stosownych środków zaradczych na koszt gminy pobierającej myto kopytkowe.

Art. X.

Gdyby gmina pobierająca myto kopytkowe wymienionych w tem rozporządzeniu warunków nie dopełniła, zarządzi polityczna władza powiatowa środki przymusowe, wskazane ustawą drogową z dnia 5. lipca 1897 Dz. u. kr. Nr. 43 i wykonawczym regulaminem drogowym z dnia 20. grudnia 1897 Dz. u. kr. Nr. 72.

Jeżeliby zwykłe środki przymusowe nie skutkowały, a organa miejskie nie utrzymywały ulic, placów i dróg miejskich w dobrym stanie lub używały w sposób nieodpowiedni funduszu pochodzącego z poboru myta kopytkowego lub innych dochodów miejscowego funduszu dróg gminnych, natenczas obejmie Wydział powiatowy bezpośredni zarząd wyżej wymienionych ulic, placów i dróg, niemniej też funduszów w myśl postanowień § 38 ustawy drogowej z 5. lipca 1897.

Art. XI.

Od zwierząt w art. III poszczególnionych, to jest opłatą myta kopytkowego objętych, gmina miasta Nowego Sącza nie będzie pobierała żadnej innej opłaty podczas dni targowych lub jarmarcznych.

We Lwowie, dnia 19. listopada 1904.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Stanisław Dąmbski w. r.

Nr. 131.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 22. listopada 1904 L. 113.338, w przedmiocie dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa w Brzeżanach.

Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem na mocy § 86 ustawy gminnej z 13. marca 1889 Dz. u. kr. Nr. 24, za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Brzeżan na pobór 100% dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa na przeciąg lat pięciu, począwszy od 1. stycznia 1905.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 132.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 15. grudnia 1904 L. 16.757/pr., którem na mocy § 9 rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Staromiejszczyzna, powiatu Skałackiego.

§ 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. lutego 1888 Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne mają stosować się także do miejscowości Staromiejszczyzna, powiatu Skałackiego.

§ 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 133.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 15. grudnia 1904 L. 17.231/pr., którem na mocy § 9 rozp. min. z 15. lutego 1857 Dz. p. p. Nr 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w miejscowości Zadniszówka, powiatu Skałackiego.

§ 1.

Ktokolwiek bądź z osób nieuprawnionych na mocy koncesyi udzielonej w myśl ustawy przemysłowej do utrzymywania gospód, przyjmie do swego

mieszkania w miejscowości Zadniszówce, powiatu Skałackiego osobę obcą t. j. nie mającą stałego miejsca zamieszkania w tej miejscowości, a to bez względu na stosunek obcego do gospodarza, na przeciąg czasu dłuższy niż 12 godzin, winien jest osobę tę zameldować w ciągu dnia, w którym ją przyjął, a gdyby osoba obca przybyła tak późno, że zameldowanie do godziny 8-mej wieczorem tego samego dnia nastąpićby nie mogło, do godziny 9-tej rano dnia następnego.

§ 2.

Zameldowanie nastąpić powinno w c. k. Komisaryacie policyi w Podwołoczyskach z reguły pisemnie zapomocą kartki meldunkowej, która zawierać ma następujące rubryki:

a) dzień przybycia
b) imię, nazwisko i zatrudnienie
c) miejsce zwykłego zamieszkania
d) dokument podróży
e) imię i nazwisko towarzysza lub towarzyszy
} obcego
f) skąd tenże przybywa.

Dokumenta podróży obcego i jego towarzyszy mają być okazane przyjmującemu meldunek.

Meldowanie nastąpić może także ustnie osobiście w powyższym Komisaryacie policyi, w którym to wypadku mają być wymienione daty potrzebne do wypełnienia powyższych rubryk.

§ 3.

O dniu, w którym obcy opuszcza mieszkanie, należy w terminie ustanowionym w § 1 donieść Komisaryatowi policyi pisemnie lub ustnie z podaniem miejsca, dokąd tenże udał się lub udać się zamierzał.

§ 4.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu sądów na podstawie § 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z 2. kwietnia 1858 Dz. p. p. Nr. 51.

§ 5.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

C. k. Namiestnik:
Potocki w. r.

Nr. 134.

U s t a w a

z dnia 2. grudnia 1904, w przedmiocie zezwolenia gminie Czarny Dunajec, powiat Nowy Targ, na pobór opłaty gminnej od psów.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam:

§ 1.

Gminie Czarny Dunajec, powiat Nowy Targ, zezwala się na przeciąg lat dziesięciu na pobór opłaty gminnej od każdego psa w gminie utrzymywanego po 1 koronie rocznie.

§ 2.

Postanowienie wykonawcze oraz poszczególnienie wypadków, w których dozwolone będzie uwolnienie od opłaty, określi uchwała Rady gminnej, podlegająca zatwierdzeniu Wydziału krajowego. W każdym razie wolne od opłaty są psy utrzymywane do celów wojskowych.

§ 3.

Wykonanie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Gödöllö, dnia 2. grudnia 1904.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.

Nr. 135.

U s t a w a

nadająca szpitalowi w Kałuszu charakter szpitala powszechnego i publicznego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam co następuje:

Art. I.

Szpital w Kałuszu zostaje uznany za powszechny i publiczny.

Art. II.

Komitet szpitalny składać się ma:
a) z delegata Wydziału krajowego;
b) z prezesa Rady powiatowej w Kałuszu, lub jego zastępcy;
c) z delegata Rady powiatowej;
d) z dyrektora szpitala.

Art. III.

W przyszłości połowę kosztów budowy nowego, odbudowy lub rozszerzenia starego gmachu szpitalnego, tudzież wewnętrznego urządzenia dobudowanej części, ponosić będzie powiat kałuski.

Art. IV.

Wykonanie tej ustawy poruczam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Budapeszt, dnia 10. grudnia 1904.

Franciszek Józef w. r.

Koerber w. r.